

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CHRISTO CAPITE|| TOTIVS ECCLESIAE,|| QVINQVE LIBRIS|| explicata.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XI. [Diluitur argumentum Quintum.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53845](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53845)

necessariò. Vnde solùm est relatio mutua Patris ad Filium & contrà, sed sine vlla dependentia in esse.

Pari ratione negandum est, omne productum necessariò esse posterius. Solùm enim productio per se requirit ordinem inter producentem, & productum, sed non prioritatem, nisi per accidens in creaturis, vbi noua natura ex nouo esse deducitur ad esse. At inter personas diuinas non potest vlla esse prioritas, & posterioritas, cùm nihil habeant inter personarum, nisi essentiam & relationem, & essentia sit vna, & eadem in omnibus: relationes autem id requirant, vt fiat simul natura.

CAPVT XI.

Diluitur argumentum Quintum.

„ VINTVM argumentum. Quando Filius genitus est, vel erat, vel non erat. Si erat, quare genitus est? Si non erat, ergo aliquando Filius non fuit: ergo non est verus Deus: ergo non sunt plures res personarum eiusdem essentiarum.

„ Item, vel Filius semper gignitur, vel semper est genitus, vel aliquando gignebatur, & aliquando fuit genitus: si semper gignitur, nunquam terminum & perfectionem viam in se assequetur; si semper fuit genitus, quo pacto ad terminum sine via peruenit? si aliquando gignebatur, & aliquando fuit genitus: non semper eodem modo se habuit, sed mutatus est. Quæ omnia absurda sunt in Deo: non igitur in Deo plures res personarum asserendæ sunt.

„ Item, vel Filius præfuit in Patre actu, vel potentia, vel in alio modo; si actu, ergo fuit antequam gigneretur; si potentia, ergo in Deo est potentia passiuæ; si nullo modo, ergo ex nihilo factus est.

Respondeo ad rationem PRIMAM cum BASILIO in Eunomium: negandum esse Filium fuisse antequam gigneretur, & concedendum fuisse cùm gigneretur. nec sequitur, frustra genitum esse. Id enim frustra fieret, inuoluntate posset fieri. quod esset antequam fieret. Quod autem est factum, non frustra fit. certè in rebus creatis momenta temporum & sunt cùm fiunt, & fiunt cùm sunt. Nec etiam sequitur Filium

sarium, vt præxisteret quæ communicanda erat. Intelligenda autem sunt hæc omnia, quæ sonant prioritatem secundum modum nostrum intelligendi. nam, quod ad rem attinet, nulla est prioritas, sed Pater semper actu genuit, et gignit Filium.

CAPVT XII.

Diluitur argumentum Sextum.

» **S**EXTVM argumentum. Aut persona in Deo
» finita, aut infinita: si infinita, ergo vna tantum
» si finita, ergo infinitæ personæ deberent esse, et
» respondeant infinitati essentia.

» Præterea, multiplicatio suppositorum vel est necessaria
» ad cōseruationem speciei, vel vt vnum suppositum perficiatur
» ex altero. at Deus, cū sit æternus, non eget cōserua-
» tione; nec perfectione, cū sit perfectissimus.

» Denique, vel persona, vt persona, dicit perfectionem, et
» non. Si dicit perfectionem, ergo vna perfectio est in vna per-
» sona, quæ non est in alia; & cū illa nō sit accidens, sed
» substantialis perfectio in vna, & non in alia. Si verò persona
» persona, nō dicit perfectionem, ergo perfectior erit persona
» humana, quàm diuina; nam humanā certum est dicere per-
» fectionem. **R**ESPONDEO, personam diuinam vt talem, esse
» infinitam, & proinde dicere summam perfectionem. **A**d
» argumentum autem respondeo, non posse inde colligi, quod
» vna tantum est persona, sed hoc solum, ergo vna est
» perfectio omnium personarum; est enim vna & eadē infinita
» perfectio in omnibus personis, sed non eodem modo. in Patre
» enim illa perfectio est paternitas, in Filio filiatio, &c.

» **A**d **S**ECVNDVM dico, multiplicari supposita in Deo
» non ad cōseruationem speciei, nec ad perficiendum, sed
» ex alio, sed quia id postulat natura rei intelligentis, quæ
» habet modos producendi aliquid intra seipsam, videlicet
» cognitionem, & amorem. Quæ etiam est ratio cur fiat
» persona tantum, & non plures, nec pauciores, vna enim
» debet producens, non producta; alia producta per cogita-
» tionem; alia producta per amorem.